

Stefania Bańcer

"Przekaz antyku w polskiej zagadce literackiej i ludowej", Leon Witkowski, Toruń 1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/43, 158

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ WILKOWSKI Leon: Przekaz antyku w polskiej zagadce literackiej i ludowej. FWN. Toruń 1971. Tow. Nauk. w Toruniu. Prace Wydziału Filologiczno-Filozoficznego t. 22, s. 242, nlb. 2, bibliogr., z1 50,-

Zależność zagadki polskiej od antyku, drogi i sposoby tego wpływu rozpatrzone na szerokim tle historycznym. Najwięcej materiału zaczerpnięto tu z rzymskiego zbioru Sympozjusza, klasyfikując go wg tematów /zagadka Sfinksa, zagadka o dymie, o porach roku itd./. W obrębie każdej grupy tematycznej zestawiono polskie zagadki z ich starożytnymi i późniejszymi, europejskimi odpowiednikami. Wynika stąd, że zagadki starożytne dostały się do nas głównie poprzez utwory literackie /Symposium: "Aenigmata", "Historia Apolloniusza", "Żywot Ezopa"/. Najczęstszym pośrednictwem były niemieckie, czeskie i in. przekłady i opracowania. Inną drogą przenikania zagadek był kolportaż ustny /kupcy, scholarzy, waganci/.

BP/43

S.B.

/II/ CIEŚLAKOWA Halina: Mikołaj Rej w prozie historycznej pierwszej połowy XIX w. /Z dziejów recepcji twórczości Reja/. W: Studia nad Mikołajem Rejem. Twórczość i recepcja. Praca zbiorowa w 400-lecie śmierci Mikołaja Reja, 1569-1969. Pod redakcją B.Nadolskiego. Gdańsk 1971. Gdańskie Towarzystwo Naukowe. Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych. Seria monografii nr 41, s. 107-142.

Autorka ukazuje wzrost zainteresowania epoką Odrodzenia w początkach XIX w. i na tym tle referuje sądy ówczesnych pisarzy, m.in. E.Słowackiego, H.Juszyńskiego, K.Brodzińskiego, K.Hoffmanowej, J.U.Niemcewicza i J.I.Kraszewskiego, oceniające: a/ znaczenie literackiego języka Reja, b/Reja jako człowieka, c/ Reja jako pisarza. W artykule omówiono również XIX-wieczne imitacje językowe Reja.

BP/43

K.K.